

Mál nr. 176/2015
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar fjölskyldutryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna trampólíns sem f auk á bíl þann 14.3.2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 12.05.2015, ásamt fylgiskjölum
2. Bréf V, dags. 5.6.2015, ásamt fylgiskjölum

Málsatvik.

Þann 14. mars 2015 f auk trampólín í eigu M á bifreið nággranna og olli á henni skemmdum. Trampólínið var skorðað milli trjáa og svala á lóð M. Þann 14. mars 2015 gerði mikið rok og ekki vildi betur til en svo að trampólínið tókst á loft og f auk á bifreið nággranna. Atvikið var tilkynnt til V sem hafnaði bótaskyldu með bréfi dags. 27. mars 2015. Í kjölfar þess greiddi M eiganda bifreiðarinnar bætur vegna tjóns á bifreiðinni.

Höfnun V byggði á því að í 28. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingasamninga (VSL) segir að vátryggðum beri skylda til að hindra vátryggingaratburð og sé yfirvofandi hætta hætta á að vátryggingaratburður verði, skuli vátryggður gera það sem með sanngirni er unnt að ætlast til af honum til að hindra eða takmarka tjón. Í greininni segi einnig að hafi orðið tjón vegna þess að vátryggður hafi af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi vanrækt skyldur sínar megi fella ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta og við mat á því skuli líta til sakar vátryggðs, hvernig vátryggingaratburð bar að og atvika að öðru leyti. Búið hafi verið að vara við veðri því sem var þann 14. mars 2015 í öllum fjölmiðlum og spáð var að vindhviður gætu náð allt að 50 m/s. Ekki hafi verið brugðist við þeim viðvörðunum, þrátt fyrir að um einfalt verk sé að ræða að taka trampólín saman. Með vísan til þess hafnaði V bótaskyldu í málinu.

M telur að V geti ekki hafnað bótaskyldu á þessum forsendum. Í athugasemdum við 27. gr. VSL, sem fjalli reyndar um þau tilvik þegar vátryggður veldur vátryggingaratburði, komi fram að það sé almenn regla í ábyrgðartryggingum að stórkostlegt gáleysi vátryggðs leiði ekki til þess að félagið losni úr ábyrgð. Félaginu sé þó heimilt að semja um varúðarreglur í ábyrgðartryggingum þar sem brot á þeim af stórkostlegu gáleysi geti valdið takmörkun eða niðurfellingu ábyrgðar en enga slíka reglu sé að finna í skilmálum félagsins. M telur að atvikið eigi að fella undir 27. gr. VSL, þar sem athafnaleysi geti jafnt sem athafnir valdið tjóni, og því sé höfnun V ólögæt þar sem ákvæðið eigi ekki við um ábyrgðartryggingar. Þá sé það jafnframt ótækur skýringarkostur að líta svo á að atvik þar sem rekja má vátryggingaratburð til athafna vátryggðs sé bótaskyld úr ábyrgðartryggingu en að vátryggingaratburður sem rekja má til athafnaleysis vátryggðs sé ekki bótaskyldur úr ábyrgðartryggingu.

M byggir einnig á því að vanræksla hans geti ekki talist stórkostlegt gáleysi í skilningi laga um vátryggingasamninga. Trampólínið hafi verið skorðað milli trjáa og svala, líkt og verið hafði undanfarna vetur. Það hafi því ekki verið laust. Það hafi vissulega verið mistök hjá M að telja að trampólínið myndi þola það veður sem varð umræddan dag en að því fari fjarri að túlka megi það sem stórkostlegt gáleysi.

V ítrekar fyrri afstöðu sína í bréfi, dags. 5. júní 2015. Því er hafnað að 27. gr. VSL eigi við um atvikið þar sem það falli undir 28. gr. sl.

Álit.

Forsenda þess að fella ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta á grundvelli 28. gr. VSL er að vanræksla eigi rót að rekja til ásetnings eða stórkostlegs gáleysis. Hvergi er það þó nefnt berum orðum í bréfum V að háttseminni megi jafna við stórkostlegt gáleysi en ætla má þó að slík sé

meining félagsins, enda er það forsenda fyrir því að mögulegt sé að skerða eða fella niður bætur á grundvelli 28. gr. VSL. Í váttryggingarskilmálum fjölskyldutryggingar V er fjallað um afleiðingar þess ef váttryggingaratburður verður rakinn til stórkostlegs gáleysis váttryggðs í 13. gr. VII. kafla um sameiginlega skilmála. Þar segir í gr. 13.3 að ákvæðið eigi ekki við um ábyrgðartryggingar og er því hvergi getið um það í skilmálum félagsins að stórkostlegt gáleysi váttryggðs geti leitt til skerðingar eða niðurfellingar bótaskyldu í ábyrgðartryggingu. Þegar af þeirri ástæðu getur V ekki borið fyrir sig að ætlað stórkostlegt gáleysi M, við að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir tjón, hafi áhrif á bótagreiðslur úr ábyrgðartryggingu fjölskyldutryggingar G. Þá vísar nefndin til þeirra sjónarmiða sem rakin eru í athugasemdum við 27. gr. VSL um að það sé almenn regla í ábyrgðartryggingum að stórkostlegt gáleysi váttryggðs leiði ekki til þess að félagið losni úr ábyrgð. Framangreind grein 13.3 í skilmálum V er í samræmi við þá almennu reglu. Í ljósi þessa er ekki ástæða til að fjalla sérstaklega um það hvort háttsemi G megi telja til stórkostlegs gáleysis eða hvort eingöngu hafi verið um að ræða einfalt gáleysi.

Niðurstaða.

Tjón á bifreið er bótaskyldt að fullu úr ábyrgðartryggingu fjölskyldutryggingar sem M var með hjá V.

Reykjavík 3.7.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.